

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Miloslava Výborného a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **J. H.** proti žalovanému: **Finanční úřad pro Královéhradecký kraj**, se sídlem Horova 824/17, Hradec Králové, v řízení vedeném u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 51/2016, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti všem soudcům Krajského soudu v Hradci Králové v aktuálním obsazení,

t a k t o :

Soudci Krajského soudu v Hradci Králové JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Tomáš Blažek, JUDr. Jan Rutsch, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht a JUDr. Ivona Šubrtová **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 31 Af 51/2016.

O d ů v o d n ě n í:

[1] Žalobce v řízení o žalobě vedené u Krajského soudu v Hradci Králové pod sp. zn. 31 Af 51/2016 namítl podjatost všech soudců krajského soudu v aktuálním obsazení. Navrhl jejich vyloučení z projednávání a rozhodování nejen této věci, a předložení věci jinému soudu z důvodu delegace nutné, protože jinak opět reálně hrozí, že budou pokračovat v „*dalším pokořování nezávislého, nestranného, odborného a spravedlivého rozhodování soudů*“.

[2] K námitce se vyjádřili všichni soudci správního úseku příslušného krajského soudu a žádný z nich přitom neshledal důvody zavádající pochybnosti o podjatosti.

[3] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že námitka podjatosti není důvodná.

[4] Záruka rozhodování věci nezávislým a nestranným soudcem patří mezi součásti práva na spravedlivý proces (čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod). Nestrannost soudce je jedním z hlavních předpokladů spravedlivého rozhodování a důvěry občanů v právo a právní stát (čl. 1 odst. 1 Ústavy České republiky). Nestrannost soudce je především subjektivní kategorií, vyjadřující vnitřní psychický vztah soudce k projednávané věci v širším smyslu (zahrnuje vztah k předmětu řízení, účastníkům řízení, jejich zástupcům). Kategorii

nestrannosti je třeba vnímat i v rovině objektivní. Za objektivní nelze považovat to, jak se nestrannost soudce subjektivně jeví vnějšímu pozorovateli (účastníkovi řízení), ale to, zda reálně neexistují okolnosti, které by mohly objektivně vést k legitimním pochybnostem o tom, že soudce má k věci nikoliv nezaujatý vztah. Subjektivní hledisko účastníků řízení o podjatosti může být podnětem k jejímu zkoumání; rozhodovat o této otázce se však musí na základě hlediska objektivního (shodně též nález Ústavního soudu ze dne 27. 10. 2004, sp. zn. I. ÚS 370/04).

[5] Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednáváné věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[6] Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako výjimečný. Proto lze vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí přidělené věci jen z opravdu závažných důvodů, které mu skutečně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu čj. Nao 19/2003 - 16).

[7] Reálné pochybnosti o podjatosti namítaných soudců tak s ohledem na výše uvedené může vyvolat pouze konkrétní tvrzení žalobce týkající se vztahu soudců k projednáváné věci, jejím účastníkům či zástupcům. Pro úsudek o podjatosti soudce a nemožnosti rozhodnout v důsledku toho nestranně a nezávisle není dostačující toliko obecné či subjektivní přesvědčení žalobce. Žádná z žalobcem uvedených skutečností, resp. obecný nesouhlas žalobce s obsazením soudu, nepředstavuje legitimní důvod pro vyloučení soudce z rozhodování věci.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl v posuzované věci k závěru, že nejsou naplněny podmínky pro to, aby soudci JUDr. Magdalena Ježková, JUDr. Jana Kábrtová, Mgr. Tomáš Blažek, JUDr. Jan Rutsch, Mgr. Helena Konečná, JUDr. Pavel Kumprecht a JUDr. Ivona Šubrtová byli vyloučeni z projednání a rozhodnutí shora uvedené věci.

[9] Nejvyšší správní soud na okraj poznamenává, že se zabýval i včasností uplatněné námitky podjatosti. Krajský soud žalobce výzvou z 31. 10. 2016 vyrozuměl o složení senátu, který bude v dané věci rozhodovat, a poučil jej o možnosti podání námitky podjatosti ve lhůtě jednoho týdne ode dne, kdy se o podjatosti dozví. Výzva byla žalobci doručena fikcí dne 14. 11. 2016 (pondělí). Přípisem datovaným 21. 11. 2016 žalobce namítl podjatost všech soudců krajského soudu. Na přípis soud doplnil razítko s uvedením „*došlo poštou, 20 hod., 28. 11. 2016, 1 krát*“. Ve spise však není založena obálka, z níž by bylo zřejmé, kdy žalobce námitku podjatosti podal na poště. Přestože Nejvyšší správní soud nemohl ověřit včasnost uplatněné námitky podjatosti, námitkou se věcně zabýval z důvodů zachování a šetření práv účastníka řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 26. dubna 2017

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu